

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КС-039-00-1
дата 23.01.2020 г.**РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**
НАЦИОНАЛНА СЛУЖБА ЗА ОХРАНАСофия 1407, бул. "Черни връх" № 43, тел. 02 862 91 88, факс: 02 868 52 93
e-mail: nso@nso.bgРег. № 128
София, 22.01.2020 г.**ДО**
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО ВЪТРЕШНА
СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН РЕД
НА 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
ГОСПОДИН ПЛАМЕН НУНЕВ**СТ А Н О В И Щ Е**от бригаден генерал Красимир Станчев
началник Националната служба за охрана

ОТНОСНО: Предложение с вх. № 054-04-11/16.01.2020 г. за изменение и допълнение на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи, внесен от Министерския съвет с вх. № 902-01-48/18.09.2019 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

В Националната служба за охрана/НСО/ се запознахме с Предложението на група народни представители с вх. № 054-04-11/16.01.2020 г. за изменение и допълнение на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за Министерството на вътрешните работи, внесен в Народното събрание от Министерския съвет. Това стана след някои публикации в средствата за масово осведомяване, които бяха свързани с посочените предложения и също така свързани с Националната служба за охрана. След като се запознахме с основния Законопроект и предложенията към него, бихме искали да изразим

предварително становище по предложението с вх. № 054-04-11/16.01.2020 г. и по-конкретно относно предложението към § 5 от основния ЗИДЗМВР. Отнася се до измененията в чл. 39 от ЗМВР и по-конкретно до създаването на нова т. 13 в новата ал. 5 и до създаването на нова ал. 8 в чл. 39. Практически в новата ал. 5 на чл. 39 се описват функциите и дейностите на новосъздадената главна дирекция „Жандармерия, специални операции и борба с тероризма“. С предлаганата нова т. 13 се предвижда главната дирекция - ГДЖСОБТ да осъществява охрана на служители в органите на власт, при наличието на конкретна застрашеност във връзка с упражняване на функциите им. Прави впечатление, че Националната служба за охрана се споменава в мотивите, доколкото терминът „конкретна застрашеност“ е заимстван от ЗНСО. Без да си позволяваме да подкрепяме или критикуваме направеното предложение, изразяваме нашето мнение, че има вероятност така структурираният текст на предложението да изисква последващо тълкуване при прилагането му или дори нещо повече, да мотивира последващи изменения в ЗНСО. Мотивите ни за това са следните:

1. Към настоящия момент, съгласно действащото законодателство, охрана на отделни лица, при наличие на застрашеност, е регламентирана в четири закона и съответно правомощията са възложени на четири структури. Това са НСО, съгласно Закона за НСО; Главна дирекция „Охрана“, съгласно Закона за съдебната власт; Бюрото по защита при главния прокурор, съгласно Закона за защита на лица, застрашени във връзка с наказателно производство и служба „Военна полиция“, съгласно Закона за военната полиция. До сега не е имало неясноти или нужда от тълкуване коя структура, кого и как следва да охранява. Правомощията и функциите на тези структури на практика не са се преплитали.

2. Не се предлагат промени в разпоредбата на чл. 14 от ЗМВР, която регламентирана охранителната дейност в МВР. Всъщност в този текст се предлага само една промяна и тя е свързана с професионалното обучение на доброволци за подпомагане дейността на полицейските органи. Охраната на лица, при наличие на тяхната застрашеност, не е предвидена като елемент от охранителната дейност на МВР.

3. В предложената разпоредба на новата т. 13 от новата ал. 5 на чл. 39 от ЗМВР се говори за „охрана на служители в органите на власт“. В мотивите се сочи, че този термин се използва с оглед съдържанието му по чл. 93, т. 2 от НК. Буквалният текст на чл. 93, т. 2 от НК е: "Орган на власт" са органите на държавна власт, органите на държавно управление, органите на съдебната власт, както и служителите при тях, които са натоварени с упражняването на властнически функции. Очевидно е, че законодателят е възприел, и то логично с оглед разпоредбите на Конституцията и другите закони, че има разлика между „орган на власт“ и „служителите при тях“/при органите на власт/. Казаното по предложението сега начин е неточно и донякъде двусмислено. Могат да се поставят въпросите – един министър служител ли е в орган на власт и ако се окаже, че е такъв, то кой ще го охранява. До настоящия момент и в момента

министрите се охраняват като им се предоставя специализиран транспорт от НСО, което е вид охрана. При конкретна застрашеност, НСО може и следва да им предостави и други видове охрана – лична охрана, по местоживеене и т.н.

4. На практика при участие в мероприятия на охранявани от НСО лица, то тези мероприятия подлежат на охрана от НСО, разбира се във взаимодействие с МВР, а в някои случаи и с МО. Охраната, включително въоръжената охрана, в най-близкото обкръжение до охраняваните лица се осъществява само от НСО. Ако се промени режимът на охраната на лица/личната охрана/, то това вероятно ще предполага доста промени в чисто практически и тактически план.

5. Ако възможните хипотези по предходните точки се потвърдят, то ще се наложи тълкуване относно кръга на охраняваните лица по новата разпоредба, което би довело до съждения кой е общият и кой е специалният закон и в крайна сметка коя структура кого ще охранява и кой ще решава това.

Във връзка с изложеното по-горе, изразяваме мнението, че посочените въпроси, според нас, би следвало да се изяснят и конкретизират в законови текстове. Ако се достигне до идея за някакви предстоящи промени в Закона за Националната служба за охрана, то изразяваме желание да бъдем привлечени /включени/ в предварителни обсъждания.

**НАЧАЛНИК НА
НАЦИОНАЛНАТА
СЛУЖБА ЗА ОХРАНА:**

Бригаден генерал Красимир Станчев

